

го одвели бѣха камто первосвященника, може тамъ такожде да се види.

Главната Арменска църква и тѣхенъ монастырь съ 1000 одаи зарадъ поклонниците обземва онова мѣсто, на което е Апостолъ Яковъ погубенъ былъ. На пѣтатъ камто распятіето, на онова е мѣсто църква подвигната, гдѣто е пречистая Мати Дѣва отъ жалость паднала, когдато е своего божественнаго сына видѣла, че е падналъ подъ тяготата на кръста. Подалекъ е назначено и онова мѣсто, на което е Симонъ Киринейскій помогналъ на Христа да му понесе кръстатъ и чулъ отъ него оныя пророчески и божественни слова: „Не плачете зарадъ мене, но паче зарадъ себе си.“ Еще далше е вжщата на Вероника, която е—както що кязуватъ—отрела сосъ убрусатъ си кръвавата потъ на Спасителя. Найподире дохожда се камто губилищныте вратници, които камто Голгоѳа водатъ. На това мѣсто казуватъ, че е была закопана Адамовата глава, и на други нѣкои праотцы, и после натрупано е было мѣсто сосъ каменъ на подобіе на една могила, за това се и наричеше Краніево мѣсто (на главыте мѣсто), гдѣто са сега най-святые зданія на христіанството.

Главный входъ намерува се на южната страна. Когдато минуваме покрай турската стража, виждаме найнапредъ въ решетката една бѣла мраморна плоча, на която е Іосифъ и Никодимъ отъ Аримаѳеа помазувалъ съ миро мъртвото тѣло Исусово. Отъ тамъ може походителятъ да се обрати на лѣвата страна камто святаго гроба, а на десната, гдѣто 18 въ стѣна ископаны степени водатъ въ църквата честнаго кръста.

Она се дѣли на двѣ малки църквицы, коихъ то покрыва една отъ 40 стѣпки дълга а 21 стѣпка широка стѣна. И двѣте тыя църквицы държатъ се на мраморны стѣлпове, и соединены